

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Tdo/49/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8411010377                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.08.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Daniel Hudák             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:8411010377.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 26. augusta 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. S. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To 9/2013, zo 7. mája 2013 takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. S. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T 175/2011, z 18. februára 2013 bol obvinený V. S. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s použitím ust. § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období najmenej od mesiaca júl 2008 až do 23. júna 2011 v R., okres K., ako manžel T. S. a otec Q. S., Q. S. a V. S. v mieste svojho trvalého bydliska, v rodinnom dome na ul. N. č. XXX/XX, sústavne a opakovane pod vplyvom požitého alkoholu, najmenej 3-krát týždenne, sa správal voči svojej manželke T. S., ako aj voči svojim synom agresívne, vulgárne im nadával, ponížoval ich slovne a to opakovane cez deň aj v noci, dokiaľ nezaspal, vyhrážal sa manželke, že ju zabije, keď ich rozvedú, že jej zapichne nôž do srdca, vyhrážal sa, že ich všetkých vypáli, vyhrážal sa jej s nožom v ruke, taktiež sa vyhrážal slovami, že ju zabije a ide doniesť sekeru, v nočných hodinách bol hlučný, kričal, búchal dverami, svietil svetlo, pričom v posledných 3 mesiacoch sa jeho agresivita po požití alkoholu zvyšovala a intenzita jeho vyhrážok sa stupňovala tak, že manželka a synovia Q., Q. a V. mali strach o svoj život a zdravie, pričom po podaní žiadosti o rozvod T. S. sa vyhrážal, že manželku zabije, dom vypáli a zabije aj seba.

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolanie obvinený a prokurátor.

Krajský súd v Prešove podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Uznal obvineného vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. a podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia a podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie sústavnou formou.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že skutku, z ktorého bol uznaný vinným sa nedopustil.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je podľa obvineného naplnený najmä z dôvodu, že jeho údajné konanie, nenapĺňa skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona najmä po objektívnej stránke, keďže vzhľadom na intenzitu údajných útokov, okolnosti, ktorými boli tieto útoky podmienené, hádkami o požívaní alkoholických nápojov mojou osobou, ako aj o nevere poškodenej a jej provokovaním, ako aj trvanie doby kedy útoky prebiehali a tiež znalecké dokazovanie, ktoré jednoznačne nepreukázalo syndróm týranej osoby ani v prípade poškodenej, ale ani ktoréhokoľvek iného člena našej rodiny, nemožno konanie voči poškodenej posudzovať ako týranie. Z výpovedí predvolaných svedkov vyplýva, že o našich hádkach vedeli len z počutia, nikto z nich neuvádza, že by bol ich očitým svedkom, že by spozoroval na poškodenej, resp. na našich deťoch známky fyzického násillia alebo že by sa poškodená niekomu zdôverila, že v dôsledku môjho konania má obavu o svoj život. Pokiaľ mal súd za preukázané, že takéto protizákonné konanie z mojej strany dialo, mal zvážiť zmenu právnej kvalifikácie skutku.

Obvinený namieta spôsob hodnotenia dôkazov vo vzťahu k posúdeniu subjektívnej stránky jeho údajného konania. Nebola naplnená subjektívna stránka zločinu, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané úmyselné konanie, a to či už vo forme priameho úmyslu, alebo nepriameho úmyslu týrať poškodenú a deti. Svedkovia potvrdzovali iba krik a hádky, maximálne vulgarizmy z mojej strany voči poškodenej, dokonca sama poškodená uviedla, že nepočula, že by som sa vyhrážal alebo vulgárne nadával našim deťom. Toto konanie nie je možné považovať za psychické týranie.

Navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a vec vrátiť odvolaciemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obvinený napísal k dovolaniu dodatok, v ktorom uviedol, že mal byť účastný amnestie udelennej prezidentom Slovenskej republiky z 2. januára 2013. Pripojil svoj opis rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Tos 31/2013, z 21. januára 2014, na základe ktorého Krajský súd v Prešove rozhodol, že F. F. je účastný amnestie podľa čl. 1 rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii a bol mu odpustený trest odňatia slobody za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, čo napísal obvinený v dovolaní, poukázal na výpoveď poškodenej, ktorá usvedčovala obvineného zo spáchanej trestnej činnosti a výpovede ďalších svedkov, vyvrátil tvrdenie obvineného v súvislosti s námietkami voči znaleckému posudku a navrhol,

aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je teda treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Obvinený v písomných dôvodoch dovolania uviedol, že podáva dovolanie aj z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ale dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia neodôvodnil.

Obvinený nedostatočne odôvodnil aj dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací dôvod daný vtedy, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočnostiach podľa noriem hmotného práva.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že išlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne

vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplnať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dôkazy len v obmedzenom rozsahu.

Obvinený síce v dovolaní uvádza, že údajné konanie obvineného nenaplnia skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, ani subjektívnu stránku, ale nenaplnené objektívne a subjektívne stránky vyvodzuje zo zlého vyhodnotenia dôkazov súdu a vyslovuje názor, ako mali byť vykonané dôkazy vyhodnotené. Uvedené vyhodnotené dôkazy obvineným ale nezodpovedajú skutočnostiam, ktoré sa nachádzajú v spise. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že môže iba posudzovať, či skutok uvedený v odsudzujúcom rozsudku je správne právne kvalifikovaný, ale nemôže prehodnocovať vykonávané dôkazy, ako to robí obvinený v podanom dovolaní. Táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z poslednej vety.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že podmienky stanovené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. dovolaním obvineného neboli naplnené.

K dodatku dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva nasledovné: V. S. bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 82/07, z 21. novembra 2007 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom a výkon trestu odňatia slobody mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Len v dôsledku prietahov v konaní na okresnom súde nedošlo k rozhodnutiu o nariadení podmienene odloženého trestu. Okresný súd Kežmarok oznámil 6. februára 2014, že Okresný súd Kežmarok v horeuvedenej veci do 2 rokov nerozhodol o osvedčení odsúdeného V. S. a preto sa má za to, že sa osvedčil.

Na odsúdenie, ktoré je predmetom dovolania sa rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii nevzťahuje.

Prípád, ktorý obvinený uvádza, u ktorého opis rozhodnutia pripojil, je úplne iný a nedá sa aplikovať na trest, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To 9/2013, zo 7. mája 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 175/2011, z 18. februára 2013.

Ak dovolateľ v predmetnej veci odvodzoval nesprávnosť právnej kvalifikácie posudzovaného skutku len na podklade iného hodnotenia dôkazov dotýkajúcich sa skutkových okolností prípadu a na druhej strane skutok uvedený vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku je správne kvalifikovaný, nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnúť inak ako podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. bez preskúmania veci odmietnuť.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.